

op een zinken dak vlak voor mijn raam, op den toren en eenige aardige roode daakjes in 't verschiet en op een voorbijdrijvende wolk, gisteren bleef ze weg en bracht me 's avonds nog even een geelen glans op de muur en groette me van morgen bij 't opstaan op 't bewuste zinken dak, 't is of ze weet dat ik van haar hou, van haar koesterende gloed. Wat zal ik blij zijn als ik (ze) weer kan zien op en ondergaan, weer kan trachten haar in 't aangezicht te zien. Een mensch kent 't genot niet als hij ook de smart niet gekend heeft. Mijn vrienden hier brengen me alles waar ze denken dat ik genoeg van kan hebben. Boeken, papier, vertellen me van hun schilderijen of teekeningen, sinaasappels, sigaretten, alles wat ik zou wenschen. Mijn bed is overstroomd met allerlei rommel. De oppassers hebben nog nooit zoo iets gezien, ze blijven soms twee uren over de tijd en dringen op allerlei wijze tot me door. Vandaag is niemand geweest nog. De tijd is twaalf tot twee, die uren ben ik wel eens onrustig, ik voel dan dat er kans bestaat met de levende wereld in aanraking te komen. Ik luister wel eens naar de stappen op de trap en denk dat is hij of zij, maar de tred gaat mijn deur voorbij, dat zijn onaangename oogenblikken.

Een mijner vrienden heeft me een boek gebracht, Michelet, l'Amour. Ik herinner me niet ooit meer genot van een boek gehad te hebben dan van de voorrede alleen. Een geheel nieuwe wereld ontrolt zich als 't ware voor mij, wier bestaan ik nooit gedroomd had, neen ik zou liegen gekend had is 't woord.

Of ik voor die wereld geschapen ben, is een andere vraag, de tijd zal 't leeren, maar dat ik wensch die vrouw, zooals hij ze beschrijft dat ze is en wezen kan te ontmoeten dat wensch ik zeer vurig, maar zooals de meesten zal ook die niet vervuld worden, men behoeft nu juist geen pessimist te zijn om dat in te zien.

Michelet zelf betwijfelt of den beoefenaar van een art de luxe dat is de mijne¹⁾, wat de menschen ook mogen kletsen over invloed der kunst op de beschaving en al dat gebabbel. Louis Blanc, de groote beschavingsman, wilde eens op een Progrès-souper Gavarni ²⁾ (die kolossale artist, eenig) over-

1) Hier heeft de schrijver wat overgeslagen.

2) Deze was toen in Engeland.